

□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□

கணவன் மனைவி எனும் பந்தம் உறுதியாக நல்லவிதமாக இருந்தால்தான் பிள்ளைகளை நல்லபடியாக வளர்க்க முடியும்.

சில வீடுகளில் கணவன் மனைவிக்கு இடையே பெரும் மோதல் இருக்கும். அதனால் பிள்ளை மட்டும்தங்கள் விருப்பப்படி இருக்க வேண்டும், அதாவது எனது பிள்ளைதான் என்று சொல்வதில் பெருமலை.

சில தகப்பன்கள் பிள்ளையின் எதிரயே மனைவியை திட்டிவது, அடிப்பது, சண்டையிடுவது ஆகியவற்றை செய்வார்கள். மிகக் கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளையும் சிலர்ப் பரியோகிப்பார்கள். இது பிள்ளையின் மனதில் தாயின் மரியாதையை குறைத்து விடும்.

மேலும் ஒரு படி மேலே போய் சில தகப்பன்கள் பிள்ளைகளை ஒற்றனைப் போல் வைத்திருப்பார்கள். அதாவது, "நான் இல்லாத போது அம்மா என்ன செய்யறான்னு" எனக்கு சொல்லணும். சொன்னாநான் சாக்லடே வாங்கித் தருவேன். என்று சொல்வார்கள். இது மிக மிகத் தவறு. இப்படிப்பட்ட மனநிலையில் வரும் பிள்ளையின் எதிர்காலம் என்னவாகும். மனைவியும் சில தவறுகளைச் செய்கிறாள்.

பிள்ளையின் மீது இருக்கும் பாசத்தினால் சில சமயங்களில் பிள்ளையை காக்க தகப்பனிடம் சில விடயங்களை சொல்லாமல் இருந்து விடுவாள்.

"அம்மாவாக்குத் திரியும். அம்மா திட்ட மாட்டாங்க. அப்பா கிட்ட சொன்னா தலோல உரிச்சிடுவாருன்னு அம்மா அப்பா கிட்டயும் சொல்ல மாட்டாங்கன்னு" சொல்லும் பிள்ளை நல்லதாக வளர்க்கப்பட்டபிள்ளையல்ல".

சில பணிகள் பிள்ளையிடன் கடகைக்குச் செல்லும்போது, கணவன் திட்டவாரர் என்று திரிந்தும் ஒரு பொருள் தான் ஆசைப்பட்டதை வாங்கியிருப்பார். பிள்ளை போய் போட்டுக்கொடுத்துவிட்டால்!!

"இந்தா இந்த சாக்லடேட் வசைச்சுக்கோ. அப்பா கிட்ட இதெல்லாம் சொல்லக்கூடாது!" என்று சொன்னால் நாளான அந்தக் குழந்தை சஞ்சைதான் சொல்லவில்லை, நான் செய்வதை நீ யும் சொல்லாதே" என்றுபிளாக் மெயில் செய்ய ஏதுவாகும்.

மற்ற விடயத்தில் எப்படியோ? கணவன் மனைவி இருவரும் பிள்ளை வளர்ப்பு விடயத்தில் ஒத்தகருத்து உடையவர்களாக இருந்தால் தான் வளரும் தலமைமுறை நல்ல குழந்தைகளாக, அன்னதந்தையின் பால் மரியாதை, பாசம் கொண்ட தலமைமுறையாக உருவாகும்.

உனக்கு அம்மாவை பிடிக்குமா? அப்பாவை பிடிக்குமா என்கின்ற கேள்வியே தவறு. அம்மா, அப்பா இல்லாமல் பிள்ளை இல்லை. ஆகவே இருவரும் ஒன்றுஎனும் எண்ணம் பிள்ளைக்கு வரவேண்டும். அம்மாவாக்கு திரியாமல் அப்பாவிடம் பர்மிஷன்

வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றோ அப்பாவாக்கு திரியாமல் அம்மாவிடம் சொல்லிவிட்டு சென்றுவிடலாம் என்றோகுழந்தை நடந்து கொள்கிறது என்றால் இருவரும் சேர்ந்து சரியாக வளர்க்க வில்லை என்பது தான் பொருள்.

000000000000 0000000000000000

1. குழந்தை ஆசையாக சொல்லணும்னோ, பசேனும்னோ வந்தா "நான் பிசியா இருக்கனே அப்புறம் பசேலாம்!", மலே விழுந்து கொஞ்சனமாகும் தள்ளி நின்னு அப்பபின்னும்லாம் பசேக்கூடாது. அம்மா, அப்பா, தன்னதை தவிரக்கிறார்கள், உதாசினப்பட்டுத்துகிறார்கள் எனும் எண்ணம் விதகைக்கப்படுகிறது.

2. பில்டால அடி, குட்டி, கிள்ளுவது, கலை கிடசை சதால அடிஇவகை **physica abuse** வககை. இவகை தரூம் நரேமறகை விளகைவககள் .

3. அடிப்பது குத்தம் . வாய்க்கு வந்தபடி திட்டிவது மகா கடுமகை.நம் நாட்டில் பிள்ளகைகளை அடிப்பது, திட்டிவது இன்னமும் குற்றமாக இல்லை. மலை நாடுகளில் எங்கப்பா அடிச்சார் , அம்மா திட்டினாங்கன்னு போலிஸ் லகஸே போட முடியும் . நம்ம நாட்டில் அந்த வசதி இல்லை என்பதற்காக வரமூறகை இல்லாமல் திட்டிவது.

4."நான் படுத்தது சரியில்லீங்க!!!" இதில்லாம் நாளகைக்கு எனக்கு சோறா போடப்போகுது!!" இதில்லாம் தன் மனக்குறகைகை அடுத்தவங்க கிட்ட சொல்லிக்கிறா மாதிரி படுத்தவங்க பசுவது. ஆனா இது தவறு. நம்ம பிள்ளகைகை புத்தி நாமகே குறகைகை அடுத்தவங்க கிட்ட சொல்லக்கூடாது. அதே சமயம் ரொம்பவும் புகழ்ந்தும் சொல்லக்கூடாது.

5. இந்த உலகத்துல ஒண்ணு கூட சரியில்லை, "உங்கம்மா ஒரு உதவகை கரகை!!!" 'உங்கப்பனுக்கு மட்டகைகை வலை செய்யாது" "நீ பசை பரோயனம் இல்லாதவன்" இப்படி அடுத்தவர் பற்றியோ பிள்ளகைகள் பற்றி பிள்ளகைகளிடமகே குறகை சொல்லவதும் ஆகாது.

6. அடுத்தவங்ககைகை புத்தி பசை வாய்ப்பு கிடசைச்சா போதும் மககளுக்கு.இதுல எதுத்து பசை முடியாத பிள்ளகைகைகை புத்தி விமர்சனம் செய்ய தயங்கவும் மாட்டாங்க. அந்த விமர்சனங்கள் அவர்களின் வளர்ச்சிகை ரொம்பவகே பாதிக்கும் .

7. அம்மா, அப்பா சண்டகை போட்டகைககொள்ளும் சமூகநிலகையில் வளரூம் குழந்தகை பாதுககைபின்மகைகை உணர்ந்து கணிககூறுகி முன்னரே முடியாமல் போகும் வாய்ப்பிருக்கிறது. இல்லகைகைலே முரட்டுத்தனமாக மாறிவிட வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது.

8. பசங்க சின்னவங்க என்பதால் அவங்க செய்வது எல்லாமகே தவறா இருக்கணும்னு சட்டமில்லை. அவர்களின் செயல்கள் , பசைசுககள் , நடவடிககைககள் , எல்லாவற்றகைகை தவறாகவபூரிந்துககொள்ளக்கூடாது.

9. நம் கனவுகளை சமூக பிறந்தவங்க இல்லை பிள்ளைகள். அவர்கள் விரும்பும் படிப்பு, வலை செய்வ அனுமதிக்க வணேட்டும். நாம் சொல்லுவதை கேட்க வணேட்டும். அடம் பிடிக்கக்கூடாது.

10. பிள்ளைகள் விரும்பியதை அவர்கள் அடந்ததே தீர்வார்கள் எனும் நம்பிக்கை நமக்கு மூதலில் இருக்க வணேட்டும்.

11. "என்பயன் எதிர்காலம் என்னாகுமோ!!" "நாளகைக்கு அவங்க என்ன ஆவாங்களோ!!" "எஞ்சினியரிங், டாக்டர் பதிகாட்டி கைநிறைய சம்பாதிக்க முடியாதே" போன்ற தவேயில்லாத வருத்தங்கள் பட வணேட்டாம். நல்லதே நடக்கும் என நம்புவோம்.

12. பிள்ளையின் கனவை நனவாக்க நமது துண்டுகோல் (சுடர் விளக்கதை துண்டும் துண்டுகோல் போல) இருக்க வணேட்டும். அவர்கள் சோர்வற்றும் துண்டத்தில் ஆதரித்து, பசேமுன்னறேற்பாதையில் நடக்க வகைக்க வணேட்டும்.

13. "வயசாகிடுச்சு இன்னும் என்ன அம்மாவை கட்டிக்கிட்டு" "வயசு வந்த பொண்ணு அப்பனை கட்டிக்கிறது எல்லாம் எங்க காலத்துல இல்லை" எனும் பசேச்சுக்களை கேட்டிருப்போம். நம் பிள்ளைகளை நாம் கட்டியணதத்து, பசேினால் அவர்களின் தன்னம்பிக்கை வளரும்.

14. அன்றாட வாழ்க்கையில் பசங்களின் நடவடிக்கை, பசேச்சு, ஆகியவகைகளை கண்காணிப்பது அவசியம். ஏதும் மாறுதல் இருந்தால் அட்வைஸ் மழை பொழியாமல் நட்புடன் பசேவது போல பசேகவான் சிலிங் கொடுக்க வணேட்டும்.

15. "உபகாரம் செய்யாட்டியும் உபத்திரவம் செய்யாம இருந்தா போதும்னு!!" பரியவங்க சொல்லியிருக்காங்க. பசங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவும் வார்த்தைகள் சொல்லாட்டியும் அவர்களை Demotivate செய்யும் வார்த்தைகளை பசோமல் இருப்பது உசிதம்.

16. பரிய தவறுகள் செய்தால் தண்டனை அவசியம். சின்ன சின்ன தவறுகளுக்கும் பரிய

பெரிய தண்டனை கொடுத்தால் தண்டனையில் தன் தவறை புரிந்து கொள்வது போய்
பிள்ளை மூரடாக தயாராக வாய்ப்பு பிழைக்கிறது. தண்டனை தவறாக புரிந்து கொள்ளப்படும்.
நாம் தவறு செய்திருக்கிறோம், அதை மறுமுறை செய்யக்கூடாது என அறிவுறுத்தத்தான்
தண்டனை. அந்த பாடத்தை அவர்கள் புரிந்து கொண்டால் நமக்கு பிரச்சினையே
இல்லை.

source: <http://parentsclub08.blogspot.com>